

Hanna Jankowska, Danuta Wojciechowska

Wrocław - Księża Wielkie

Informator Archeologiczny : badania 4, 63

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na odległym od osady o około 1 km cmentarzysku kultury łużyckiej (stanowisko 1) założono dwa wykopy sondażowe o powierzchni 0,75 ara dla zlokalizowania granic dawnego wykopu Fromma. Dzięki wskazówkom miejscowej ludności udało się ustalić granice wykopu oraz stwierdzono możliwość kontynuowania badań na tym stanowisku.

WROCLAW — KSIĘŻE
WIELKIE

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziły mgr Hanna Jankowska i mgr Danuta Wojciechowska. Finansował WKZ m. Wrocławia. Drugi sezon badań. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu, okresu halsztackiego, osadnictwo wczesnośredniowieczne.

Ślady osady znajdują się na wyniesionym terenie w pobliżu doliny rzeki Oławy. Przebadano ogółem 195 m². Eksplorowano występującą na głębokości około 0,40 m warstwę kulturową o miąższości około 0,60 m oraz znajdujące się w niej i poniżej jej poziomu jamy.

W warstwie znajdującej się powyżej warstwy kulturowej znajdowały się fragmenty ceramiki średniowiecznej, nieliczne wczesnośredniowiecznej oraz fragmenty ceramiki kultury łużyckiej.

Wyeksplorowano 20 jam, w tym 19 kultury łużyckiej i 1 wczesnośredniowieczną. Kształty jam rysowały się przeważnie jako nieregularne owale o wielkości najczęściej około 1,5 m², ich przekroje pionowe były na ogół nieckowate lub lejowate. W jednej z jam znajdowało się palenisko i duża ilość muszli skójkii rzecznej, w dwu innych duże fragmenty naczyń zasobowych, w kilku jamach znajdowały się bryłki polepy, w kilku — kości zwierzęce; we wszystkich jamach ponadto, jak i w warstwie kulturowej, znaleziono liczne fragmenty ręcznie lepionych naczyń, przede wszystkim garnków i podkładek krążkowych. Ponadto znaleziono fragmenty zdobionego przedmiotu brązowego i przedmiotu rogowego.

Przynajmniej część obiektów to zapewne jamy paleniskowe i zasobowe, największa jama o wymiarach około 3 × 2,40 m, w przekroju zbliżona do prostokąta, mogła być pozostałością niewielkiej konstrukcji mieszkalnej.

Opisane jamy należały do kultury łużyckiej z końca epoki brązu i okresu halsztackiego.

Jama Nr 18 o wymiarach 1,10 × 1,20 m, płytsza niż pozostałe, zawierała fragmenty naczyń obtaczanych z silnie wygiętym brzegiem niekiedy z falistym ornamentem oraz przęślik. Datować ją należy na wczesne średniowiecze.

Przewiduje się kontynuację badań w roku przyszłym.